

Karmel w Kolonii

Historia naszego klasztoru

- **1. Klasztor karmelitański Maryi Królowej Pokoju przy Schnurgasse (5 listopada 1637 – 4 lipca 1802)**

Założenie pierwszego klasztoru karmelitańskiego Tereżjanek na ziemi niemieckiej przez Izabellę od Ducha Świętego (Isabella de Spiritu Sancto – Charlotta de Urquina) i Św. Teresę od Jezusa (hrabianki Violante de Croy-Solre).
- Królowa Maria z Medyki podarowuje klasztorowi figurkę Maryi wykonaną z cudownej olchy z Mont Aigu
- 14. października 1649 zakończenie budowy klasztoru
- 18. września 1692 konsekracja kościoła
- 4. lipca 1802 likwidacja klasztoru przez Napoleona Bonaparte

- **2. Karmel przy ul. St. Gereon (3. czerwca 1850 – 20. lipca 1875)**

Rok 1850: z inicjatywy Kathariny Esser (Franciszka od Nieskończonych Zaslug) ponowne założenie klasztoru karmelickiego przez siostry z Liege przy ul. St. Gereon. W czasie wojny kulturowej (1871-87), siostry wyemigrowały do Holandii.

- **3. Karmel w dzielnicy Kolonii – Lindenthal**

21. października 1896: powrót sióstr z Aachen do Kolonii – do dzielnicy Lindenthal, na ul. Dürenerstrasse

14. października 1933: Edyta Stein wstępuje do klasztoru
15. kwiecień 1934: pierwsze śluby Edyty Stein (Teresy Benedykty od Krzyża)
28. kwietnia 1942: bomby sannażalne spadają na budynek kościoła i klasztoru Maryi Królowej Pokoju, cudowny obraz ginie w pożarze

30. października 1944: całkowite zniszczenie Karmelu w Lindenthalu, przesiedlenie sióstr do Welden.

- **4. Powrót na pierwotne miejsce (od czerwca 1945 ...)**

Józef Kard. Frings pomaga siostry do odbudowania klasztoru przy Schnurgasse. Na jesieni roku 1949 siostry mogły się przenieść do nowego klasztoru.

Duchowość w Karmelu

Nazwa zakonu „Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel” pochodzi od pasma górskiego leżącego w północno-zachodniej części Izraela, gdzie również sytuuje się początki zakonu. W XII wieku osiedlili się tam przyrodnie Eliasza pustelnicy. W roku 1210 patriarcha Albert z Jerozolimy przekazał im regułę życia. W połowie XII w. pustelnicy – poprzez przesiedlenie do Europy – zmuszeni byli przekształcić się w zakon żebraczy: żyjący w miastach, zajmujący się kaznodziejstwem i duszpasterstwem, przyjmujący datki. Za życia generała zakonu Jana Soretha po raz pierwszy zostały przyjęte kobiety w roku 1452. W XVI w. zakon został szeroko zreformowany przez Św. Teresę z Avila, przez co doszło do utworzenia oddzielnego zakonu: tzw. Karmelitek Bosych.

Najważniejsze elementy reformy Św. Teresy:

- modlitwa wewnętrzna jako przyjaźń z Bogiem
- ponowne ożywienie pustelniczego charakteru
- życie w odosobnieniu
- małe wspólnoty – maksymalnie 21 sióstr
- ścisłe ubóstwo

Źródła karmelickiej duchowości

- prorok Eliasz jako duchowy ojciec (1 Krl 19, 10)
- księga pierwszych mnichów Filipa Ribot (1370), tzw. duchowa reguła Karmelu
- cześć dla Maryi: pierwszy kościół pustelników był pod wezwaniem Maryi; nazwa zakonu nawiązuje do Maryi; przez noszenie szkaplerza – przykrycia na ramiona odnoszącego się do Szymona Słupnika – wyrażana jest miłość do Maryi i gotowość zabiegania o jej cnoty.
- Dzieła Św. Teresy z Avila (28.03.1515 – 04.10.1582)
- Dzieła Św. Jana od Krzyża (1542 – 1591)
- Dzieła Św. Teresy z Lisieux
- Dzieła Św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein, 1891 – 1942)

Nasze życie – nasza wspólnota

1. Życie w przyjaźni z Bogiem

W podążaniu za Chrystusem, który przebywał na Górze Przemienienia i którego życie przeniknięte było pełnym zaufaniem obcowaniem z Ojcem, staramy się same włączyć się w tę relację Jezusa z Ojcem. Ma ona swój wyraz w modlitewnym trwaniu przed Bogiem i w przyjaźni z Jezusem Chrystusem.

Modlitwa może przybierać różne formy wyrazu:

- modlitwa w liturgii, czyli tzw. liturgia godzin, którą odmawiamy wraz z całym Kościołem. Liturgia ta odznacza się otwarciem na Słowo Boże i odpowiednim czasem na milczenie.
- osobista modlitwa wewnętrzna, tzw. rozważanie, która jest centralnym punktem każdego dnia a której poświęcone są dwie godziny dziennie: jedna rano i jedna po południu.

Stale struktura dnia, w której siostry są stale wzywane do modlitwy, przypomina im wciąż, by podążać stale za pragnieniem, „by w dzień i w nocy rozważać Prawo Boże i czuć na modlitwie”, żyć w obecności Bożej i pozwalać się przez Niego przemieniać.

Struktura dnia w naszej wspólnoty:

6:00	Jutrznia, modlitwa ranna
6:30	Śniadanie
7:00	Rozważanie
8:00	Msza Święta
9:00-11:00	Praca
11:15	Modlitwa: Anioł Pański; modl. południowa; badanie sumienia
11:45	Obiad
13:00	Czas wolny
13:30	Lektura duchowa
14:30	Praca
16:30	Rozważanie
17:30	Nieszpory
18:00	Kolacja
19:00	Wypoczynek
19:30	Kompleta
20:00	Pobyt w celi
21:00	Oficjum wieczorne
22:00	Cisza nocna

2. Życie z pełną miłości gotowością słuchania – milczenie

Życie w obecności Boga jest szkołą zachowywania otwarcia na Słowo Boże. Takie życie wymaga atmosfery ciszy i milczenia. Zewnętrzne milczenie ukazuje wszelkie niepokoje serca i zaprasza, by w milczeniu serca i własnych myśli, w swym wnętrzu spotykać się z Bogiem.

3. Życie w samotności i we wspólnocie

Każda siostra ma oddzielną celę, w której ma przebywać, gdy nie ma prac, które trzeba wykonywać poza celą. Cella jest miejscem samotności i spotkania z Bogiem. Oprócz tego elementu życia pustelniczego jest się powołanym do życia w konkretnej wspólnocie, z czego wynikają codzienne obowiązki.

4. Życie w rytmie modlitwy, lektury duchowej i pracy

Istotą życia karmelickiego nie są nasze czynności, lecz motywacja, która leży u podstaw każdej czynności: wszystko czynić z miłości i dla Chrystusa, wszystko czynić w obecności Bożej. U podstaw naszej egzystencji leżą następujące przedziały pracy:

- wypiek hostii
- wytwarzanie świec
- wysyłanie książek
- archiwum Edyty Stein
- dom gościnny dla osób poszukujących ciszy

Aby wciąż ćwiczyć się w postawie miłości i trwać w modlitwie, w naszym dniu przeplata się wciąż praca z modlitwą i lekturą duchową.

5. Życie według rad ewangelicznych

Nasze życie w podążaniu za Chrystusem ma swój konkretny wyraz w według rad ewangelicznych: celibacie i – dla Królestwa Niebieskiego – ubóstwie i posłuszeństwie. Stałemu włączeniu się w tę formę życia służy długoletni okres próbny i okres kształcenia:

- trzy miesiące okresu próbnego
- rok postulatu
- dwa lata nowicjatu
- trzy lata ślubów czasowych

6. Życie i pozostawanie w jednym miejscu – akcenty Karmelu w Kolonii

- śpiewy chóralne
- cześć dla Królowej Pokoju
- wspólnota modlitwowa dla pokoju
- Św. T. Benedikta od Krzyża (Edyta Stein) i dialog żydowsko-chrześcijański

W tej chwili w naszej wspólnoty żyje 21 siostr w wieku pomiędzy 32. i 95. rokiem życia.

Dalsze informacje:

Karmel Marii Królowej Pokoju

Vor den Siebenburgen 6

D-50676 Köln

Tel.: 0049 221 31 16 37

Fax: 0049 221 31 00 295

E-mail: kloster@karmelittinnen-koeln.de

Adres www: www.karmelittinnen-koeln.de